

בש"פ 5365/20 - עופר זלצמן, ג'אורג'יאנה מורחן, סינגל פוט בע"מ נגד משטרת ישראל - היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית

בית המשפט העליון

בש"פ 5365/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשים: 1. עופר זלצמן
2. ג'אורג'יאנה מורחן
3. סינגל פוט בע"מ

נגד

המשיבה: משטרת ישראל - היחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ת' נאות-פרי) בע"ח 31804-07-20 מיום 26.7.2020

בשם המבקשים: בעצמם

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה), למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ת' נאות-פרי) בע"ח 31804-07-20 מיום 26.7.2020, במסגרתה התקבלה החלטת בית משפט השלום בחדרה (השופט א' קפלן) מיום 13.7.2019.

2. נגד המבקשים מתנהלת חקירה בחשד לביצוע עבירות של הפרת זכויות יוצרים; קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות מס, ועבירות הלבנת הון, בהיקף מוערך של כ- 23 מיליוני ₪. ביום 15.1.2019 הפכה החקירה לגלויה, נעצרו חשודים והוצאו צווי תפיסה לרכושם, ובין היתר חשבונות בנק, כלי רכב, נכסי נדל"ן וחווות סוסים להרבעה, שבבעלותה של המבקשת 3. בהמשך, שוחררו המבקשים ממעצר, וכן שוחררו חלקית חשבונות הבנק ומלאי הסוסים שלהחווה.

3. ביום 22.4.2020 נעתר בית משפט השלום לבקשת המדינה להארכה נוספת של צווי התפיסה ב-180 ימים. ערר על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי ביום 19.5.2019, תוך שנקבע כי המשך התפיסה סביר ומידתי (ע"ח 35778-04-20). בד בבד, במהלך הדיון בערר הגיעו הצדדים להסכמות לגבי גורל חלק מהתפוסים.
4. ביום 2.7.2020 הגישו המבקשים בקשה לעיון חוזר בהחלטה האמורה, בה נטען כי בשל חלוף הזמן ונוכח התפתחויות חדשות ונתונים שלא היו בפני בית המשפט בעת החלטתו הקודמת, יש מקום לעיון מחדש בהחלטה.
- ביום 13.7.2019 קיבל בית משפט השלום באופן חלקי את בקשת המבקשים לעיון חוזר והורה על ביטול הצו בנוגע לדירה בחדרה ובנוגע לתפיסה (ברישום) של נכסי המבקשת 3.
5. המדינה הגישה ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי ככל שהיא מתייחסת לנכסי המבקשת 3. בהחלטות מיום 26.7.2020, מושא בקשה זו, קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המדינה באופן חלקי. נקבע כי ההחלטה על שחרור נכסי המבקשת 3 התקבלה בטרם עת, וכי לא היה מקום לקבוע כי חל שינוי בנתונים הרלבנטיים מאז ההחלטות הקודמות באופן שאין עוד הצדקה לתפיסה. בהתאם לכך בוטלה החלטת בית משפט השלום על ביטול תפיסת נכסי המבקשת 3, אך נקבע כי אלה יישארו תפוסים עד ליום 1.9.2020 בלבד, והמדינה תפעל מיידית למכירתם ולהפקדת תמורתם בקופת החילוט. לצד זאת הוער כי מן הראוי להחיש את קצב התקדמות החקירה, וכן נקבעו תנאים בהם תצטרך לעמוד המדינה אם תבקש להגיש בקשה לארכה נוספת של צווי התפיסה.
6. בבקשה שלפני מעלים המבקשים טענות שונות נגד החלטתו של בית המשפט המחוזי, שעיקרם בכך שההחלטה מוטעת לגופה, וכי לא היה מקום להתערבותו בהחלטתו של בית משפט השלום בבקשתם לעיון חוזר.
7. לאחר עיון בבקשה ונספחיה, ובהחלטות השונות שניתנו בפרשה זו, הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה, וזאת לאחר שמצאתי כי הקביעות בהחלטת בית המשפט המחוזי אינן מעוררות כל שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים, וכי מתן רשות לערור אינו דרוש כדי למנוע עיוות דין, וממילא אין עילה לבירור נוסף ב"גלגול שלישי" לפני בית משפט זה (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); בש"פ 6951/13 הלוי נ' משטרת ישראל, פסקה 6 (10.12.2013); בש"פ 6772/19 מורחן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (28.10.2019); בש"פ 8677/19 מורחן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (1.1.2020)).
8. הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, כ' באב התש"ף (10.8.2020).

ש ו פ ט